22.6.82

① אחרי שהתחלתי לכתוב את הסיפור הזה, הרגשתי שאני חייב לכתוב אותו. לא רק בגלל שהוא מעניין, אלא בגלל שהוא מסביר לי משהו על עצמי. אני לא יודע בדיוק מה, אבל אני מרגיש שיש כאן משהו חשוב. אולי זה קשור לזה שאני תמיד מחפש הסברים, ופה יש סיפור שמסביר הכל – או לפחות נראה כך. אולי זה רק אשליה, אבל אשליה נעימה.

② הסיפור מתחיל בכך שאני מגיע לבית הקברות בשעה מוקדמת מדי. השמש עדיין לא זרחה לגמרי, והערפל שוכב נמוך בין המצבות. אני לא יודע למה בחרתי דווקא בשעה הזו. אולי כי רציתי להיות לבד. אולי כי חשבתי שאז יהיה קל יותר למצוא את הקבר. בסופו של דבר, אני מוצא אותו בקלות – הוא נמצא בשורה השלישית מהכניסה, ליד עץ ברוש גדול.

המצבה עצמה פשוטה מאוד: שם, תאריכים, ומשפט קצר שנבחר בקפידה. אני קורא את המשפט שוב ושוב, מנסה להבין מה הוא אומר לי. אולי זו הכוונה. אולי אין משמעות מיוחדת, והמשפט נבחר רק כי נשמע יפה. אני לא יודע, ואני לא בטוח שאני רוצה לדעת. לפעמים עדיף להשאיר דברים פתוחים.

אחרי שעמדתי שם כמה דקות, הרגשתי צורך לדבר. לא בקול רם, אלא בלב. לספר לו על מה שקרה מאז שהלך. על הדברים שהשגתי, על הדברים שלא השגתי, על הדברים שעדיין אני מנסה להבין. לא ציפיתי לתשובה, ולא קיבלתי אחת. אבל הרגשתי שהוא שומע. אולי זה רק הדמיון שלי, אבל הדמיון שלי הוא הדבר הכי אמיתי שיש לי.

כשיצאתי מבית הקברות, השמש כבר הייתה גבוהה. הערפל התפזר, והיום נראה רגיל לגמרי. אבל משהו בי השתנה. לא יודע מה בדיוק, אבל משהו.

אלגוריתם מציאת מסלול

שלב ראשון: בניית גרף המצבים. נתחיל מהמצב ההתחלתי ונבנה את כל המצבים האפשריים שאליהם ניתן להגיע ממנו. לכל מצב נחשב את הערך של הפונקציה $f(n) = g(n) + h(n)$, כאשר $g(n)$ הוא עלות המסלול מהמצב ההתחלתי ועד למצב n, ו-$h(n)$ הוא ערך ההיוריסטיקה של המצב n.